

Længe nok har jeg bondepige været

Folkemelodi

1.læn - ge — nok har jeg bon-de-pi-ge væ - ret, sid - det på

1.Læn-ge — nok har jeg bon-de-pi-ge væ - ret, sid - det på tær - skel og

8

tær - skel og spun-det på min ten; læn - ge — nok har hun,

spun - det på min ten; læn - ge nok har hun ty - ske frø-ken blæ - ret

15

ty - ske frø-ken blæ - ret sig i mit sæ - de og jeg gna-vet ben. Nu vil jeg glad

sig i mit sæ - de og jeg — gna - vet ben. Nu vil jeg glad —

23

sid - de, hvor jeg sad, frem-mest vil jeg gå — i de dan - sen-des rad.

sid - de, hvor jeg sad, — frem-mest vil jeg gå — i de dan - sen-des rad.

1. længe nok har jeg bondepige været,
siddet på tærskel og spundet på min ten;
længe nok har hun, tyske frøken, blæret
sig i mit sæde - og jeg gnavet ben.

Nu vil jeg glad
sidde, hvor jeg sad,
fremmest vil jeg gå i de dansendes rad.

2. Mindes jeg kan, i de hedenfarne dage
silke, jeg sled i min moders rosegård;
rundt om mig sværmed riddersvende strage,
jeg gik med guld og perler i mit hår.

Dronning jeg var
kronen jeg bar
statelig i dansen med konning Valdemar.

3. Ak, men da måtte jeg onde dage friste,
sorte grev Henrik min husbond fangen tog,
ind over gennembrudt gærde sig mon liste
vendiske bander, og stedse frem de drog;
bort man mig smed -
i trællestuen ned;
tyske frøken dansed i dannekvindens sted.

4. Ikke til hove stedes mer jeg turde,
næppe hos bonden man undte mig ro;
hårdhed jeg led, og vånded mig jeg gjorde,
når man mig stødte og trådte mig med sko.

Bonden min ven
blev dog igen,
græd med mig i stilhed mangan aften hen.

5. Dagene skifte nu, - Gud ske lov, de skifte;
atter i højeloftssale tør jeg stå.

Slag vel end vanker af tyske frøkens vifte,
stolt hun end stritter, vil ej af vejen gå;
men trods alt strit
siger jeg frit:
Dannekvinden danser af kredsen dig om lidt.

6. Længe nok har jeg bondepige været,
siddet på tærskel og spundet på min ten;
længe nok har hun, tyske frøken, blæret
sig i mit sæde - og jeg gnavet ben.

Nu vil jeg glad
sidde, hvor jeg sad,
fremmest vil jeg gå i de dansendes rad.

K. Karstensen 1850

Sopranstemmen synger ikke de understregede linier.